

A Szent László-Társulat a fővárosért.

Budapest, nov. 20.

Fennállásának ötvenedik évét ünnepeelve a romániai és bukovinai magyarok ügyét gondozó Szent László-Társulat, elhatározta, hogy e külső missziókban folytatott nemes munkálkodása mellett a magyar főváros vallásos és társadalmi érdekeit szolgáló s ekként belső misszióknak tekinthető szociális intézményt szervez a fővárosban. Az Angyal-földön, a Hungária-körútból kiágazó és Szent László királyról nevezett uton nagyobb kiterjedésű telket vásárolt és azon háromemeletes hatalmas épületet építtetett, melyben a szegényebb igényű néposztály számára *száztíz kislakást juttat mérsékelt áron a munkásoknak.* A külsőleg is nagy arányokat feltűnítő épületnek udvarát igen ügyes beosztással ideiglenes templommá alakíttatta akként, hogy üvegfestésekkel ékített bolthajtásos üvegteret láttatja az udvart, egyik felől leereszthető rostéllyal elzártan, mint egy külön kápolnát alkotva állították fel az oltárt. E helyiséget egyesületi diszteremnek fogják használni, ha a nagy telken a különálló templomot is megépíthetik. Tervben van ugyanis, hogy a nagytelek másik részén a szaléziánus papok szabályozott társulatának építenek rendházat és azokra bizzák a társulat szociális intézményeinek vezetését. Egyelőre egy másik nagy termet rendeznek be olvasóhelyiségnek, melyben fölolvásokat és népoktató előadásokat szándékoznak tartani. Egy külön helyiségben mozgószínházat rendeznek be, melynek képeit gondosan megválogatják, hogy azzal is elősegítsék a népoktatást és tisztességes szórakozást nyújtsanak a tisztességes munkásoknak.

Tisztességes szórakozást a tisztességes munkásoknak! Talán különösen hangzik ez a jelszó a mai időkben, mikor a munkások egy része a vallásos intézményeket kigunyolja, elnyomni akarja. Pedig vannak sokan, talán a munkások nagyobb része tartozik abba a táborba, mely a nemzeti és vallásos érzéseket tiszteli, örökségként őrzi, hiven a költő tanításához, hogy: „Szegénynek drága kincse a hit, remélni, tünni megtanít.” Bizonyára ezeken és ezeken vannak, a kik a keresztet meglátva, visszagondolnak azokra a kis falusi temetőkre, melyekben apáik, anyáik, testvéreik nyugosznak az egyszerű keresztfa alatt. Az Angyalföld jobbérzésű munkásai örömmel és hálával fogadták a Szent László-Társulat építkezését, mellyel lakáshoz, templomhoz, tisztességes szórakozáshoz, tanulságos előadásokhoz jutnak azon vidéken, a hol eddig a pálinkamérések és korcsok levegőjében a gyűlölet apostolai hirdették a „társadalmi forradalom” igéit.

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

267

Szerző

Cím *A Szent László-Társulat a fővárosért*

Idő *'1912"*

Forrás: *Budapesti hírlap*

Bp.

1912 XI/21

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Személy

Helyszám

A szaléziánusok társulata, mely az újabb korok alakulása egyenesen a nép és főleg a munkások vallásos és hazafias érzelmei ápolására rendeltetett. Egy buzgó olasz pap, Don Bosco, alapította alig fél száz évvel ezelőtt és ma már a világ minden részén virágoznak a szaléziánus oratóriumok. Az alapító az utcán elhagyatottan járó gyermekeket gyűjtötte maga mellé, rendre, munkára szoktatta őket, később árvaházakat alapított és nemrég a szaléziánus növendékek egész kis világkiállítását rendeztek Turinban, melyen a legügyesebb iparosmunkákat mutatták be. Jellemzi a szaléziánusok önzetlen buzgalmát, hogy Olaszországban éppen abban az időkben virágozott föl csodálatos arányokban az intézmény, a mikor a hivatalos Olaszország a legnagyobb harcban állott a pápasággal. Harom év előtt halt meg a nagy alapító és temetésén Turin város hatóságai a legnagyobb emberbarátot dicsőítették, a katolikusok az egyház egyik leendő szentjeként magasztalták az elköltözöttet.

A szaléziánus oratóriumok a tisztességes szórakozást egybekapcsolják a nemesítő munkával. És a hol eddig megalakultak az oratóriumok, mindenütt nemesítő hatással voltak a felnőttekre is. Triestben és Bécsben alig néhány éve működnek a szaléziánusok és máris nagy népszerűsége emelkedtek. Hogy Magyarországon is megkezdhesék működésüket, magyar fiukból nevelnek szaléziánus papokat s most már vannak fölszentelt magyar szaléziánusok, kik hazajönnek, mihelyt a katolikus társadalom megadja a lehetőséget munkálkodásukhoz.

A Szent László-Társulat a fővárosnak leginkább munkások lakta vidékén ezért építette házat már akként, hogy kiegészítésül szolgáljon majd a szaléziánus rendház és így a jobbérzésű munkások lelki szükségletei kielégítést nyerjenek s egyúttal a

lakásviszonyokon is segítsenek. Ha példájukat más egyesületek is követnék, kis lakásokat magukban foglaló társulati házak építésével részben enyhíteni lehetne a fölpanaszolt lakásinségen. Mert a ki rendes lakás, rendes élet után törekszik, az már a hazához és a magyar társadalomhoz, és nem a nemzetközi társadalomhoz tartozik.

Vasárnap avatják föl a Szent László-Társulat új házat, diszgyűlést tartanak, melyen a társulat vezetőjévé fogják választani Várady Árpád győri püspököt, ki a társulatnak eddig alelnöke volt csupán, de a ki új életet hozott abba, szervezte a romániai magyar iskolákat s a társulati ház eszméjével tett tanúságot a főváros hitélete s a társadalmi rend iránt való jó érzéséről.